

Ми волимо Дунав

Сваки Србин, сваки Немац,
свако воли свој водени венац,
који украшава градове и ствара границе,
због кога људи стиховима исписују странице.

У Немачкој рад извире,
у Аустрији се људи измире,
у Словачкој сваки брат слави у Братислави,
у Мађарској се Дунав види у пуној слави,
у Србији Дунав велича српску тробојку,
док Румуни и Бугари између њега играју одбојку,
а Украјинци у њој виде и понеку богомољку,
која стоји на локвању.

Кроз грађане дунавских градова Дунав тече као вена,
и сјаји се као свака месечева мена,
светлуца на Сунцу као шампонска пена,
својим притокама кроз Европу шири се као корен дрена.

Према томе Европо, поштуј велики Дунав,
као што је тебе поштовао Труман,
немој га даровати себичношћу, отпацима и смећем,
не дозволи да се обалом у нереду крећем.

Народе, било је доста,
од ђубрета стварате пролаз попут моста,
од тог незваног госта,
притока Мораве више,
не може да дише.

Отвори очи пријатељу,
Дунав је мој, али и твој,
бије он давно велики бој.

Једном изађи из куће и дођи до обале реке,
седи на траву и клопај крофне меке,
погледај свој одраз,
одредиће да ли ти је чист образ,
он чини огледало душе,
а огледала душе истину бруше,
кад нам одрази чисте руке пруже,
знаћемо да смо исправни, друже.